

מנכ"ל משרד ראשי הממשלה אליהו בן-אלישר נאלץ להתחתן עם ניצה עפרוני בחו"ל כדי לעקוף את חוקי הכפייה הדתית הנוכחים על-ידי הקואליציה

דורות כיהנו בבית-המקדש, עילה שתמנע ממנו לשאת את בחירת-לבבו לאשה. אין סיכוי שבית-המקדש יקום במהרה. משום כך העדיף מנכ"ל משרד ראשי הממשלה לשאת את כלתו בצינעה, מבלי לשתף בשימחתו את צמרת המדינה — שרים, חברי-כנסת ואנשי הפקידות הבכיר — שהיו ודאי נעלבים אילו לא הוז' מנו לטכס הכלולות, אילו היה נערך בארץ. כאשר סיים הרב האמריקאי לערוך את טכס הנשואין בפילדלפיה, ואליהו וניצה הפכו לזוג נשוי כדת וכדין, שאין עוד שום אפשרות לאחרים לערער על כשרות נשואיהם או לבטלם, הם מיהרו לשוב לישראל. את דרכם לארץ הם עשו בדיוק בשעה שראשי-הממשלה היה בדרכו בכיוון הפוך, לארצות-הברית, לשם הנומן בידי גימי קארטר, למחרת כבר חזרו לשיגרת יומם, הוא בלישכת ראשי-הממשלה, והיא בעבודתה במכון לטיפוח מנהיגות של הסוכנות היהודית, השוכן בבנייני האומה. (המשך בעמוד 54)

האהבה מושלת

בבכיבה

בן-אלישר מאחורי הרב הראשי
רב כשר למהדרין

למישפתת כוהנים לגרושה, חלים אפילו על מנכ"ל של משרד ראשי-הממשלה. היה אפשר לראות בכך מעין לעג הגור, רל, שדווקא אחד הפקידים הבכירים ביותר של הממשלה, שנכנעה לכפייה הדתית יותר מכל ממשלה קודמת בישראל, נפל בעצמו קורבן לכפייה הקואליציונית של חוקי דת ארכאיים על כל בית ישראל.

נשואין בלתי

ניתנים לביטול

ה עובדה היא, שמבחינה פורמאלית יכול היה בן-אלישר הכהן לשאת את אהובתו הגרושה בטכס יהודי דתי בישראל. עובדת היותו כהן ידועה רק למתי מעט, בעיקר בני מישפתתו. אפילו ידידיו הקרובים ביותר לא ידעו זאת. ספק אם באיזה שהוא מקום ברשימות הרבנות בישראל מצויין בן-אלישר ככהן שאסור להשיאו לגרושה.

אולם הליכי הנשואין בישראל מחייבים כל זוג הגרשם לנשואין ברבנות להביא עדים, המכירים את בני-הזוג והיכולים להעיד עליהם כי אינם פסולים להינשא זו לזה. מכיוון שגם מכריו, ברובם אינם יודעים כי הוא כהן, יכול היה בן-אלישר, תיאורטית, להביא עדים שיעידו כי הוא ישראל כשר לשאת גרושה.

אלא שמצפנו ויושרו של הד"ר בן אלישר לא הניחו לו לעשות זאת. הוא לא רצה להטעות לא את העדים ולא את הרבנים. לעומת זאת רצה מאד לשאת לאשה את ניצה עפרוני. המוצא היה אותו מוצא שמבקשים ישראלים רבים, שחוקי הרבנות האורתודוקסית מונעים מהם לממש את אהבתם ולהקים מישפחה בישראל. הוא בחר לקיים את טכס נשואיו מחוץ לגבולות ישראל, במקום שבו אין הרבנים מחמטים וחוקרים כמוצאו של התחן, ואינם רואים בעובדה, שאבות אבותיו לפני הרבה

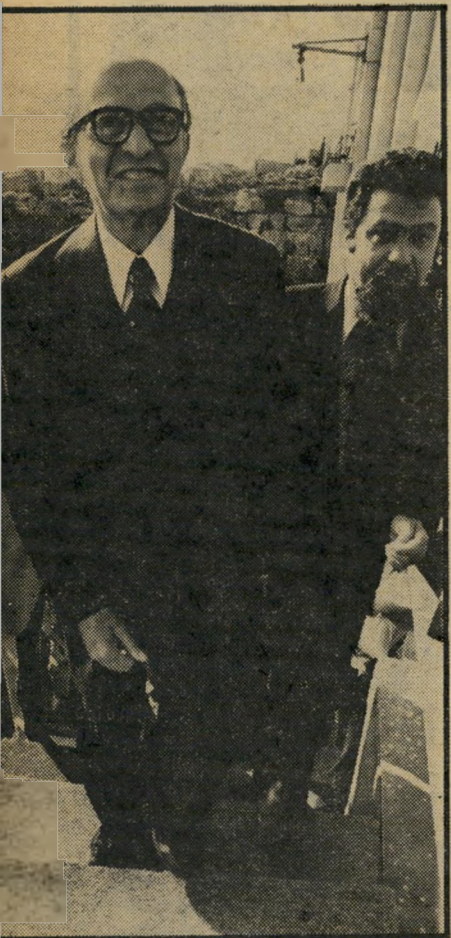
ניצה עפרוני, שעמה הוא מתגורר בצוואת מזה כשנתיים בדירה משותפת בירושלים. מנחם בגין, שביתו פתוח לפני בן-אלישר שר גם מחוץ לשעות-הקבלה הרישמיות, אישר את הנסיעה. אולם גם הוא לא ידע מדוע מבקש מנכ"ל משרדו להינשא דווקא מחוץ לגבולות ישראל. ההסבר הפורמאלי, שנתן בן-אלישר לרצונו לערוך את טכס נשואיו דווקא בפילדלפיה שבארצות-הברית, היה כרוך בעובדה שכניצול-שואה, שמרבית מישפחתו ניספתה בפולין, אין לו קרובי מישפחה בישראל. לעומת זאת מרוכזים מעט בני-מישפחתו (מישר פחת גוטליב), ביניהם אחיו ואחותו, בי פילדלפיה, לשם הגירו חלקם עוד לפני פרוץ מלחמת העולם-השנייה.

אלה טרחו להכין מבעוד מועד רב מתי אים לעריכת החופה והקידושין ואף קבעו את תאריך החתונה, כמובן, תוך התייעצות עם החתן והכלה ובהסכמתם. לפיכך סוכם שבן-אלישר ייצא בשליחות המגבית למדינות אמריקה-הדרומית ובדרכו חזרה לירושלים יתעכב בפילדלפיה, לשם תגיע כלתו הישר מירושלים, והם ינשאו זה לזה כדת משה וישראל.

אולם האמת היא שהיתה סיבה נוספת לכך שניצה ואליהו בן-אלישר ביקשו להינשא שלא על אדמת ארץ-ישראל. כי מנכ"ל משרדו של ראשי-הממשלה שומר המיצוות, המקפיד להתפלל בשבתות ונמנע מכל פעולה מדינית, כאשר כרוך בה, חלי לה, חילול שבת בפרהסיה, הוא כהן לפי ייחוסו המישפחתי. כלתו, שהיא כיום אשתו החוקית, היא, לרוע המזל, גרושה. וההלכה היהודית, כידוע, אוסרת נשואי כהן וגרושה.

אומנם, הד"ר אליהו בן-אלישר אינו מכהן בקודש. הקשר בינו לבין הכהונה בישראל הוא קשר מקרי בלבד, שאף אינו טבוע, כבמקרים אחרים, בשם מישפחתו. אולם חוקי ההלכה המיושנים, האוסרים על רבני ישראל להשיא מי שהוא נצר

ע רב פתיחתה של ועידת קמפדיי וייד השנייה, כשמשרד ראשי-הממשלה היה כמרקחה, וכל המיירמי עסקו בהכנות האחרונות לקראת פיסגת ממלאי-המקום (משה דיין תחת מנחם בגין ומוס' טאפה חליל תחת אנוור אל-סאדאת) נעלם לפתע מנכ"ל משרד ראשי-הממשלה, הד"ר אליהו בן-אלישר, כאילו בלעה אותו האדמה. בעיתונות פורסמה ידיעה קצרה, לפיה יצא המנכ"ל בשליחות המגבית היהודית לארצות אמריקה הלאטינית. אך כמה אנשי-שיסוד בלישכת ראשי-הממשלה ידעו כי לא היה זה דחף פתאומי, שדירבן את בן-אלישר לצאת למסע התרמות בבישת הרחוק, קה, דווקא כשנראה היה שהעניינים המדיניים מתחילים להתגלגל במהירות ובכל יום צפויה הזמנתו של ראשי-הממשלה אל נשיא ארצות-הברית, הם ידעו את האמת: המנכ"ל הדור הלבוש, שפניו חתומים ודי בורו מדור, יצא לחו"ל, לשם סידור עניינים אישיים. בסדר "העניינים האישיים" שיתף בן-אלישר רק חוג מצומצם מאד של ידידים, ביניהם ראשי-הממשלה עצמו. להם גילה, כי הסיבה האמיתית לנסיעתו נעוצה בריצונו לשאת סוף-סוף לאשה את ידידתו,

בן-אלישר מאחורי בגין
אהבה ממבט ראשון